

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Qvid sit Anima, ex aliorum opinione. Cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

STEPHANI THEVPOLI,

BENEDICTI F. PATRITII VENETI,

ACADEMICARVM
Contemplationum,

LIBER QVARTVS.

DE ANIMA VNIVERSE CON-
siderata.

Quid sit Anima ex aliorum opinione.

CAP. I.

RAECLARA ea quidem sunt, quæ ad ipsum Vnum, ad Mentem, ad Ideasque pertinent; in quibus hæctenus versati sumus. At quæ ad animam pertinent, præter id, quòd diuina sunt; nam vsque ad animam descendit diuinitatis fulgor (vt in Epistolis ait Plato) etiam hominis sunt propria; ei que adeò accommodata, vt seorsum ab animæ cognitione, inanis, & superuacanea omnis alia cognitio censeretur mereatur. Propterea Plato, in explicanda anima accuratissimum se præstitit; & iniuria profectò ab Aristotele in
procæ.

proœmio de anima carpitur, quòd de anima differēs, de ea sola hominis verba fecerit: nam Plato omnes animæ gradus latissimè manifestavit; nouit tamen solam animam rationalem absolutè, & verè animam esse; cæteras verò umbras, vestigia, & idola animæ. Insuper nouit, quòd qui de hominis anima agit, de omni eius gradu loqui tenetur, cùm omnes inueniantur in homine; ideò commendatione, nō reprehensione dignus est Plato. Quòd anima sit, adeò constat, vt superuacaneum sit in eius ostensione immorari. Quid ea sit, maximè latet, vt vnà cum Platone affirmat Aristoteles: ideò dicebat Plato, difficillimum esse se noscere; quia difficilè est cognoscere, quid sit anima. Insuper assererat nos cōspicere animam, tanquam marinum Glaucum, suo decore, suaque prima forma destitutam; alienis sordibus fœdatam. Propterea nonnulli eam esse corpus putarunt: at corpus corpori absolutè nō dominatur, nec principium est corporum, nec munera omnem corporum facultatem excedentia valet absoluere; quæ omnia manifestissimè conueniunt animæ. Alij existimarūt animam esse accidens: at accidens non per se subsistit, non supra corpus collocatur, non iungitur cum mente, non iudicat, nō substantiam constituit, nō sui, & aliorum est primum initium motus; quæ omnia ab anima proficiscuntur. Colligamus itaque vnà cum Platone, & Aristot, animam non corpus, sed incorpo-

ream esse: non esse accidens, sed substantiam. Verùm quæ sit hæc incorporea substantia, apprimè latet. Aristot. pro ea explicanda, summo perè in secundo de Anima laborauit: & præmissis variis distinctionibus dixit, eam esse actum primum corporis physici instrumentarij, siue potentia viui: insuper dixit, eam esse primum principium nutriendi, sentiendi, cogitandi, loco mouendi. Hæc profectò verè de quadam anima dicuntur; at non semper ei cõueniunt, veluti dum à crasso corpore seiungitur; nec conueniunt omni animæ, vt animæ Dæmonum, cælorum, & mûdi; nec naturam, & essentiam animæ patefaciunt; sed potiùs cuius anima sit, & quid efficiat: nam hoc præsertim cognoscere expetimus, quid sit actus, & perfectio hæc, quæ in nostro corpore reperitur, & nostrarum operationum est initium; qua de re nihil exactè explicant Peripatetici.

Quid sit Anima, opinio Platonis.

CAP. II.

Lato in Phædro, & 10. de Legibus Animam esse dixit numerum se mouentem; quam definitionem sumpsit ex Philolao, Philolao ex Pythago. Peripatetici variis argumentis eam esse negligendam nituntur ostendere: sed quia ea definitio est obscura, ideo ab eius explicatione exordiar, vt inde appareat, inanes esse instantias omnes, quæ aduersus eam afferuntur.

Plato